

רחל מרחלת על כל העולם

צדיק במרומים...

פעם רצתה כל אם יהודיה שבנה יהיה רופא. בעלות אמביציות קטנות יותר הסתפקו ברופא-שיניים. אחרי שביתת-הרופאים, רצו האמהות שבניהן ייכנסו לענף הבנקאות. עכשיו הן עושות הסבת-כוונות. את בני אני שולחת, למשל, להיות ספר-נשים. מגיע לו למותק, ילד נפלא... האמא של צדיק בינו לא ידעה מה מחכה לו בענף-הבנקאות. אמנם יש פה ושם כמה הטבות, כגון מניות-הטבה וכו', אך הצרות, הצרות, אלוהים ישמור!

שלחתי את השפיון שלי לנופש, אחרי עבודת-הפרך בחודשים האחרונים במיגדלי דוד. כזכור, ירד ועלה בכל הקומות, הציץ בכל חוריה-מנועולים, הקשיב לכל השיחות. ההצלחה שיגעה את הבחור, והתחיל מאיים עלי. טוב, מותק, אמרתי לו. טוב, מותק, סע קצת לנוח בשווייץ, תפוס אוויר-הרים, מותק, אולי זה יזיק לך, מותק.

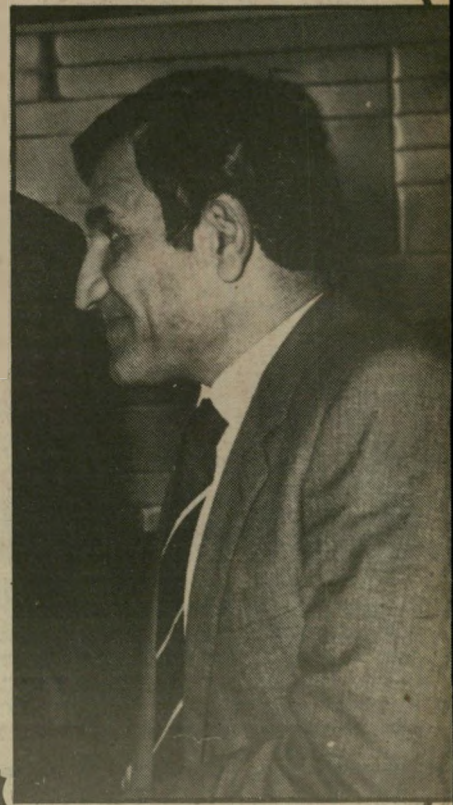
המותק חזר שזוף ביום ר', ומיר ריווח: רחל שלומות, נופש משגע, וסקי גס-כן. חתיכות שזופות מכל העולם, ומנהל-בנק אחר. שמעתי אותו ואשתו רוכרים עברית, והרגשתי כמו בבית. זוג נחמד. בקבלה של המלון שמעתי שקוראים לו מר בינו. הצצתי בטופס-הרישום, שמו המלא: בינו צדיק. החופשה היתה קצרה מדי, לא השתופו מיידע-מה. כשיצאו בדרכם ארצה, החלטתי שהגיע הזמן לחזור למילוי המשימות המצפות לי.

טסנו בסוויסאייר מציריך. טיסה נעימה. התחפשתי לדייל ראשי, ושרתתי את שורת המושבים שישבו בה. בינו עלה לטיסה עם ג'ינסים ונעלי-ריצה. מכאן שהוא אוהב לרוץ. אשתו נחמדה ספורט אחר — הקריאה.

הכל התנהל על מי מנוחות עד שזוּפֶּט מסויים ויהא את בינו. כשזויה, לא הרפה עוד. בקול רם ונרגש, ובעזרת תנועות-ידים נלהבות, בא ושטח לפני הגב' בינו את טענותיו נגד הבנק, בנוסח "היי את הבוררת בינינו" גברת בינו התפתלה על מושבה, בינו העלה חיוך קפוא על פניו, וזינהו בראשו מדי פעם, והנוסע בשלו, טענות כריזמו. בינו החל מחפש יציאת-חירום מהמטוס, הגובה לא חשוב, תנו לו לכרוח. גב' בינו הפריחה מבט-מוראג בבעלה, הרגישה שרגע מסוכן קרב, הוא יקפוז. היא מכירה אותו, רק שלא יצוץ במטוס עוד לקוח רוטן של הבנק...

סוף טוב, הכל טוב. בינו הבטיח לכרוך את תיקו של הלקוח מייד עם פתיחת הבנק למחרת, הלקוח הלך מרוצה לשירותים, ואני הגשתי לנוסעים עוד סיבוב של קפה או תה.

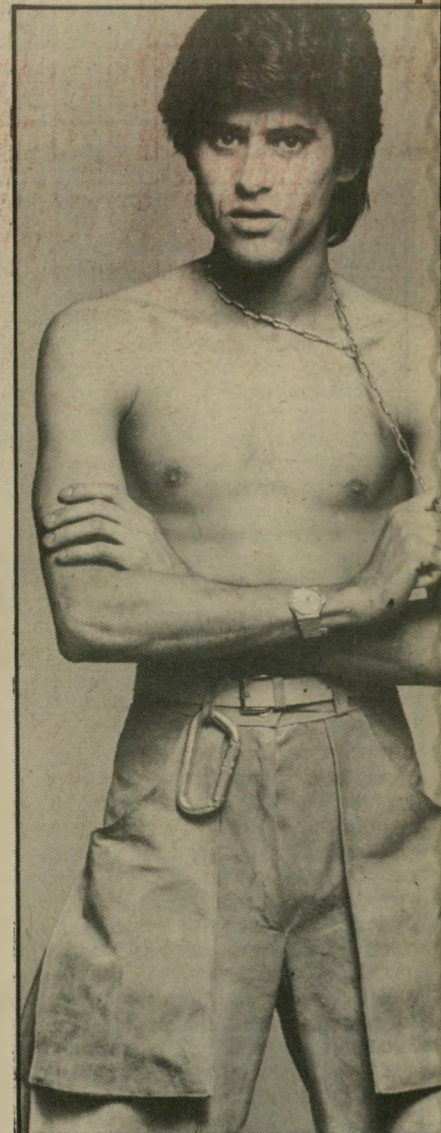
עם לימון, או חלב? תודה.
עם לימון, או חלב? תודה.

צדיק בינו
לקפוץ מהמטוס?

מייקל ג'קסון
— ולגלות אף חדש

יוקני שרונני
להוריד את הפלסטר —

קוצו של יוד

המישקל 56 ק"ג, הגובה 1.75 מטר, צבע העור שחום, צבע-עיניים שחור, שניהם מול אריה, תחביב... אותו הדבר. רק קצה אפו של יוקני שרונני, ספר-הצמרת מתלי-אביב, הפריד בינו ובין כוכבו הנערץ, מייקל ג'קסון. מה עושים לקוצו של יוד? הולכים לדר' חגי צור, המנתח הפלסטי, ותמורת 1500 דולר מורידים את הגבשושית מאפו. והרי לכם אף אילה מייקל ג'קסון הגדול. כסוף השבוע הסייר יוקני את האיספלגית מאפו, ואת יכולה, מותק, ללכת ולקבל טיפול אישי ממיקל הנערץ. זהו רעיון מבריק, בעוד שבועיים יסיר המכולתניק את הפלסטר, ואוכל לקנות כיצים וחלב אצל רוברט דרפורד. ואם זה יצליח, אשלח גם את מנהל סניף-הבנק שלי, שינוי קטן בסנסור וזוויות-העיניים, ואוכל אקבל אוברדרפט אצל דאן-סול בלמנדו.

טרגדיה תל-אביבית

הכינו את המימחטות קצ'קס. לשם שינוי סיפור עצוב, לאזן קצת את הדברים כמדרור. בעיר יסתייכנות ליד הים, צפונית מיפו, חיו בני-יוצ צעירים ונחמדים — היא אקדמאית, היא אקדמאית, עם קידומת ד"ר לפני שמו, ילדים טובים שניהם, ההורים שלה קנו דירה, האהבה פרחת, הנצו השושנים.

הנצו השושנים, אך לא הנצה כרסה. האל לא בירך אותם כפרי-בטן. שנה חלפה, שנתיים, שום כלום לא קרה. היא אקדמאית, הוא אקדמאי עם קידומת, אנשים תרבותיים, הולכים לרופא ומבקשים עצה. הרופא בודק אקדמאית, אקדמאית בסדר. הרופא בודק אקדמאי, אקדמאי לא בסדר. מה עושים? הולכים לעוד רופא, בודקים בעוד מכון, פסקהדין אחרי: אין מה לעשות, האיש סובל מעקרות. המטפלים נשאלים שוב ושוב. פסקהדין חוזר על עצמו. רק עצה אחת נותרה: הפרייה מלאכותית.

היא אקדמאית, הוא אקדמאי, אנשים תרבותיים, העצה מתקבלת. הוא מתבקש לאשר בחתימת-ידו את הסכמתו שאשתו תופרה בבית-חולים קרוב לעיר, מורעו של תורם אלמוני. הוא חותם, גם היא חותמת. הרופא מחפש תורם שיהיה דומה לבעל. החיפוש מסתיים בהצלחה, התורם נמצא, האשה עוברת שלושה טיפולי-הפרייה, ובנסיון השלישי — הצלחה. הריונה התחיל.

האקדמאית חוזרת לביתם לבשר לבן-זוגה את הבשרה לה ילדה. השימחה שימחה חלקית כלבר. שימחתה שלה. הוא אינו לוקח חלק בשימחה. הוא מקבל את הידיעה בחמת-זעם. הוא דורש שתערוך הפלה מייד. הוא מאשים אותה שהרתה לרופא המטפל, שבגדה בו עם גברים אחרים. אינו מסכים שתמשיך להרות. ידיו מתחילות להתנופף, מתנופפות ופוגעות.

רגליו בועטות בכרסה. ההריון כסכנה. היא מנסה לפייסו. בזמנו, כרי שלא ירגיש רחיה או חוסר-ביטחון, היא רשמה מחצית מדירתם על שמו. לא מועיל. היא עוברת להתגורר בדירת

רגליים, רגליים

הסיפורים המגיעים אלי? אני לא מחליפה את הג'וב אפילו אני-לא-יודעת במה. כששמעתי את הסיפור הבא, נהנית כל-כך, שהחלה ראגה מכרסמת בליבי. אם יראה העורך את החיוך השפוף על פני, יבין שתחת לשלם לי שכר, יוכל לגבות ממני סכומים לא-מבוטלים בשכיל התענוג. פרצתי מהמערכת לרחוב ופרצתי כצחוק אדיר.

תחילת הסיפור באילת הרחוקה. יהודה ברקן הסתובב בעיר ואירגן שם בקיץ האחרון אירועים שונים לכבוד העיר, לכבוד התושבים, לכבוד המבקרים ולכבוד ארנקו.

יהודה ברקן
אוהב לישון

מרב כבוד התעייף והלך לחטוף בטן, גב, בטן, גב, אצל נלסון. מי שלא ביקר שם אינו יודע, כי כאשר עושים בטן, גב, בטן, גב, אצל נלסון, נפתחות חרצובות הלשון, ואנשים משיחים את כל הטורד את מנוחתם. את מנוחתו של ברקן הטרידה בעיית העוזרת. הוא התלונן על שאין מי שידאג לביתו, ינקה, יבשל וכדומה.

מישהו העלה רעיון שימצא מישהו שתקבל חדר פנוי בדירתו, תמורת השירותים. רעיון שיפוצי מאור, ומייד נמצאה גם קרנה נחמדה. מפה לשם, כבר הפסיקה מזמן להתעסק רק בניקוי, ביטול וכדומה, ומחדר-השינה נפרד עברה לחדר-השינה משותף, והכל מתחפף כמו בחפיפה. עכשיו הגיעה השעה לגלות לכם סוד קטן ושמור מאוד. יהודה ברקן אוהב לישון. נכון, לא רק הוא, יש גם אחרים. אך יהודה ברקן נרדם יותר טוב, ושנתו ערבה יותר, עם ידה העדינה של אשה מלטפת את רגליו ברכות ובאהבה. בחיי שזה נכון, לא פלא, איפוא, שחדר-השינה משותף עתה, אך הליטוף עבר עתה גם למזונית, המסיעה את יהודה להופעות. יהודה מתפרקד על המשב האחרון, נערותו לצידו, ותוך דקות מיספר הוא חוטף תנומה לא-נורמלית. צריך להחביא מצלמה נסתרת ולצלם. ואולי לגלות, האם הוא גם חולץ את נעליו או...

הוריה. הוא מתחיל להעסיק בביתו גברת צעירה, מתחיל רומן בינו לבניה. לאשתו הם מודיעים כי הרופאים טעו. הראייה: חברתו החדשה טוענת שנכנסה להריון מקשריה אתה. האשה יודעת את האמת, שום אשה לא תוכל להיות לבעלה, היחסים מחריפים עוד יותר. בדיקה מעלה שהיא נושאת ברחמה יותר מילד אחד. אף אילו הסכימה לרשימתו להפלה, לא יכלה זו להתבצע, מבלי שטכסן את פרויותה ויכולתה להביא ילדים לעולם בעתיד. בקיצור, טרגדיה ממש.

בימים אלה אושפזה בבית-החולים הסמוך לעיר במחלקתו של הרופא המטפל, שהוא גם במיקרה, חברם המשותף והטוב של בני-הזוג. בעוד חודשיים תלך, ומה הלאה